

**แนวทางในการป้องกันสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี พ.ศ. 2557-2561 ***

อนุสรณ์ บัณฑิต **

คำสำคัญ : แนวทาง/ปัญหาและอุปสรรค

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ มีเนื้อที่ทั้งหมด 67.834 ตารางกิโลเมตร มีสภาพทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มเป็นส่วนใหญ่อยู่ทางตอนกลางและทางตะวันออกของตำบล ส่วนทางด้านตะวันตกของตำบลเป็นสันทราย ซึ่งมีประชาชนอาศัยกันอยู่อย่างหนาแน่น และทางทิศตะวันตกจะมีพื้นที่ติดกับป่าพรุ ตำบลท่าเรือมีหมู่บ้านทั้งหมด 19 หมู่บ้าน มีแม่น้ำลำคลองอยู่หลายสาย ซึ่งเป็นทางเดินเรือสำเภาในสมัยโบราณ ส่งผลให้เมื่อเกิดภาวะฝนตกหนักติดต่อกันในช่วงฤดูฝน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคมและเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนมกราคมของทุกปี จะก่อให้เกิดปัญหาอุทกภัย น้ำท่วม ดินถล่ม สร้างความเสียหายให้แก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นจำนวนมาก และเมื่อถึงช่วงฤดูร้อน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายนของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงเปลี่ยนฤดูมรสุม ทำให้อากาศเริ่มร้อนและมีสภาพอากาศร้อนจัดในเดือนเมษายน และเดือนพฤษภาคม จะก่อให้เกิดปัญหาอัคคีภัยไฟไหม้ป่าและไร่นาของประชาชน จึงทำให้ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ เกิดภาวะเสี่ยงต่อสาธารณภัย (แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดนครศรีธรรมราช, 2561)

-----
* บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระเรื่อง**แนวทางในการป้องกันสาธารณภัยของ
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี พ.ศ. 2557-2561**
โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรี ไชยพิณิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

** นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการงาน
สาธารณะ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2562 เกิดภัยพิบัติ อุทกภัย อันเนื่องมาจากพายุโซนร้อนปาบึก ตามประกาศของกรมอุตุนิยมวิทยาฉบับที่ 18 ระบุว่า พายุโซนร้อนปาบึกขึ้นฝั่งที่ อำเภอ พนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความเร็วลมใกล้จุดศูนย์กลางที่ 75 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ซึ่ง..... พายุพัดที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2562 ทางกรมได้สั่งอพยพประชาชนกว่า 30,000 คน ใน 6 อำเภอ

ที่ติดกับชายฝั่งทะเล ประกอบด้วย อำเภอเมือง ท่าศาลา สิชล ขนอม ปากพั่น และหัวไทร และกระจายประชาชนไปยังศูนย์พักพิงชั่วคราวของแต่ละอำเภอกว่า 40 จุด ซึ่งภัยพิบัติอุทกภัยครั้งนี้ ไม่ได้เกิดเฉพาะกับจังหวัดนครศรีธรรมราชเท่านั้น แต่กินบริเวณกว้าง 16 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง สตูล ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ปัตตานี นราธิวาส ยะลา ทั้งนี้จากข้อมูลของสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด พบว่า จังหวัดนครศรีธรรมราชได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติพายุโซนร้อนปาบึก ที่สร้างความเดือดร้อนและเสียหายแก่ประชาชนเป็นวงกว้าง และอิทธิพลจากพายุยังทำให้เกิดไฟฟ้าดับในหลายพื้นที่ มีผู้ได้รับผลกระทบจากไฟฟ้าดับกว่า 58,000 คน ใน 23 อำเภอ 155 ตำบล ของจังหวัดนครศรีธรรมราช มีผู้เสียชีวิต 3 ราย บ้านเรือนเสียหายทั้งสิ้น 100 หลัง เสียหายบางส่วน 5,146 หลัง โรงเรียนได้รับผลกระทบ 755 แห่ง วัดที่ได้รับผลกระทบ 151 แห่ง มีประชาชนที่ได้รับผลกระทบกว่า 222,737ครัวเรือน และนอกจากนี้ยังมีความเสียหายด้านการเกษตร ปศุสัตว์ และประมงอีกจำนวนมาก (คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย, 2562, ออนไลน์)

ตำบลท่าเรือก็เป็นหนึ่งในตำบลที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติพายุโซนร้อนปาบึก ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยแผนรับมือภัยพิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ นั้น มีข้อเด่นอยู่หลายประการด้วยกัน อาทิ แนวทางการเตรียมความพร้อมทั้งช่วงก่อน ระหว่างและหลังเกิดภัยพิบัติที่มีมาตรฐานสากล การเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีข้อบกพร่องบางประการ อาทิ ปัญหาด้านนโยบายงบประมาณ และเครื่องมือในการป้องกันภัยพิบัติ ซึ่งยังต้องอาศัยการช่วยเหลือจากส่วนกลางเป็นหลัก โดยศึกษาจากการบริหารจัดการเหตุการณ์ภัยพิบัติอื่นๆ มาเป็นแม่แบบในการศึกษาพัฒนาเพิ่มเติมแนวทางรับมือ ให้เกิดความสมบูรณ์และดียิ่งขึ้น ซึ่งจะถูกนำมาสรุปและเสนอแนะแก่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนรับมือภัยพิบัติของ ตำบลท่าเรือ ให้เกิดความสมบูรณ์ของแผนมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางในการป้องกันสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี พ.ศ. 2557-2561 เป็นการศึกษาในเรื่องของแนวทาง ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำราเรียน งานวิจัย และสื่อออนไลน์ และลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง จากผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญจำนวน 11 ท่าน โดยแบ่งเป็นสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ จำนวน 3 ท่าน ผู้นำชุมชนหรือผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 4 ท่าน และ ประชาชนทั่วไปในพื้นที่ จำนวน 4 ท่าน เพื่อให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลที่นำมาศึกษาวิเคราะห์ได้อย่างหลากหลาย ครอบคลุม และน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ ตั้งแต่วันที่ 14 – 24 มีนาคม พ.ศ. 2562

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำข้อมูลต่างๆที่ได้จากการรวบรวมเอกสาร ตำราเรียน งานวิจัย และสื่อออนไลน์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ แนวทาง ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกัน สาธารณภัย โดยการนำแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับสาธารณภัย(ภัยพิบัติ) หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรับมือกับภัยพิบัติ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการและการบริหารในภาวะวิกฤติ แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันสาธารณภัยและข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญมาศึกษาและวิเคราะห์ตามกระบวนการของงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการนำแนวคิดและทฤษฎีมาใช้เป็น กรอบหรือแนวทางในการวิเคราะห์ แยกประเด็นสำคัญๆต่างๆ ออกเป็นหัวข้อย่อยๆ เพื่อให้ได้ ข้อมูลที่มีความละเอียดหลากหลาย ครอบคลุม และน่าเชื่อถือ ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย แล้วนำมาสรุปผลที่ได้จากการศึกษาวิจัย

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า

1. จากการศึกษาแนวทางในการป้องกันสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ สรุปได้ว่า มีการวางแผนในการรับมือสาธารณภัยได้อย่างเป็นระบบ รัดกุม และมีประสิทธิภาพในระดับพื้นฐานสากล มีการเตรียมความพร้อมไว้ล่วงหน้า การบริหารจัดการที่เป็นระบบ มีขั้นตอนในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะ เป็นช่วงก่อนเกิดภัย ช่วงขณะเกิดภัย และช่วงหลังเกิดภัย มีการปรับใช้แผนให้เหมาะกับภูมิศาสตร์ในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งแผนในการป้องกันสาธารณภัยนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะช่วยลดความเสียหายให้แก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ตำบลท่าเรือ ที่จะเกิดจากสาธารณภัยต่างๆ หากเป็นภัยที่เกินขีด

ความสามารถของตน ก็สามารถประสานงานร้องขอความช่วยเหลือและการส่งมอบอำนาจการบังคับบัญชา หรือประสานหน่วยงานข้างเคียงเพื่อปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน

2. จากการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ สรุปได้ว่า ปัญหาด้านนโยบายงบประมาณ บุคลากร และเครื่องมือในการฟื้นฟู เยียวยาและช่วยเหลือผู้ประสบภัยนั้นมีไม่เพียงพอ เพราะองค์กรส่วนท้องถิ่นนั้น ยังต้องอาศัยความช่วยเหลือจากส่วนกลางเป็นหลัก ท้องถิ่นและจังหวัดยังมีข้อจำกัดด้านงบประมาณและการติดต่อประสานงานในแต่ละลำดับขั้นตอนต้องใช้เวลา เพราะมีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ทำให้องค์กรส่วนท้องถิ่นนั้นขาดความคล่องตัวและขาดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ซึ่งด้านนโยบายและงบประมาณ รัฐควรสนับสนุนให้ท้องถิ่นมีศักยภาพในการแก้ปัญหา และมีความคล่องตัวในการดำเนินงานมากกว่านี้ เพื่อที่จะสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะองค์กรส่วนท้องถิ่นนั้น มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และสามารถเข้าถึงประชาชนได้เร็วกว่าหน่วยงานอื่นๆ หากเปรียบเทียบกับประชากรทั้งหมดในตำบลท่าเรือ กับจำนวนของเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแล้ว เมื่อเกิดภัยร้ายแรงขึ้น ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ก็จะไม่สามารถช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ได้อย่างทันท่วงที

3. จากผลลัพธ์ที่ได้จากการตอบคำถามสัมภาษณ์ของผู้นำชุมชนและประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลท่าเรือ สรุปได้ดังนี้ สาธารณภัยที่เกิดขึ้นบ่อยและเป็นปัญหาต่อประชาชนมากที่สุด ได้แก่ อุทกภัย อัคคีภัย ซึ่งจะเกิดขึ้นตามฤดูกาลของทุกปี อุทกภัยจะเกิดขึ้นในช่วงฤดูฝน เพราะมีปริมาณน้ำฝนจำนวนมากที่ไม่สามารถระบายลงทะเลได้ ทำให้เกิดน้ำท่วมบ้านเรือนประชาชน และสร้างความเสียหายให้แก่ประชาชนในพื้นที่ตำบลท่าเรือเป็นจำนวนมาก อัคคีภัยจะเกิดขึ้นในช่วงฤดูร้อน เพราะเนื่องจากความแห้งแล้งในฤดูร้อน จึงทำให้เกิดไฟไหม้ไร่นาหรือสวนของประชาชนเป็นประจำทุกปีและสร้างความเสียหายให้แก่ประชาชนเป็นจำนวนมาก สำหรับการฟื้นฟูหรือช่วยเหลือประชาชนนั้น ทางองค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือก็ได้มีการช่วยเหลืออยู่ตลอดเมื่อเกิดภัยขึ้น แต่อาจจะไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน การบริหารจัดการในการป้องกันสาธารณภัยนั้น อยู่ในระดับกลาง ไม่ถึงกับดีมาก สำหรับข้อเสนอแนะของผู้นำชุมชนและประชาชน ได้แก่ การเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดภัยที่มากขึ้น การเข้ามาช่วยเหลือเมื่อเกิดภัยที่รวดเร็ว สามารถช่วยเหลือได้ทันท่วงที

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง แนวทางในการป้องกันสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปี พ.ศ. 2557-2561 มีผลการเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อนำมาวิเคราะห์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแผนหรือแนวทางในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

กัณฑ์ เอี่ยมอินทรา (2559) ได้อธิบายว่า แผนรับมือภัยพิบัติ นั้น จะต้องมีจุดเด่นในการวางแผนรับมือภัยพิบัติอย่างเป็นระบบ มีการกำหนดผู้ปฏิบัติงานและอำนาจหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน มีการประเมินและประยุกต์แนวคิดสากลเพื่อมาใช้กับภูมิประเทศและสภาพแวดล้อมของพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม ผลของการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัย กัณฑ์ เอี่ยมอินทรา (2559) ในแง่ที่ว่า การวางแผนในการรับมือสาธารณภัยนั้นจะต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ รัดกุม และมีประสิทธิภาพในระดับพื้นฐานสากล มีการเตรียมความพร้อมไว้ล่วงหน้า มีขั้นตอนในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นช่วงก่อนเกิดภัย ช่วงขณะเกิดภัย และช่วงหลังเกิดภัย มีการปรับใช้แผนให้เหมาะสมกับภูมิศาสตร์ในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งแผนในการป้องกันสาธารณภัยนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะช่วยลดความเสี่ยงและความเสียหายที่เกิดขึ้นให้แก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ที่ประสบภัย

สุพจน์ ชูรัตน์ (2553) อธิบายว่า สภาพปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนยังขาดบุคลากร ขาดงบประมาณ อุปกรณ์-วัสดุ เก่า ขาดประสิทธิภาพ ผลของการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัย สุพจน์ ชูรัตน์ (2553) ในแง่ที่ว่า ปัญหาด้านนโยบายงบประมาณบุคลากร และเครื่องมือในการฟื้นฟูเยียวยาและช่วยเหลือผู้ประสบภัยนั้นมีไม่เพียงพอ เพราะองค์กรส่วนท้องถิ่นยังต้องอาศัยการช่วยเหลือจากส่วนกลางเป็นหลัก องค์กรส่วนท้องถิ่นนั้นยังมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ และการติดต่อประสานงานในแต่ละลำดับขั้นตอนนั้นต้องใช้เวลา เพราะมีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ทำให้องค์กรส่วนท้องถิ่นนั้นขาดความคล่องตัวและขาดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการต่อไป ดังนี้

1. องค์กรบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ควรมีการเพิ่มบุคลากรที่เชี่ยวชาญในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมากกว่านี้ ให้มีความสอดคล้องกับจำนวนประชากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

2. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ควรจัดสรรงบประมาณในการซื้อเครื่องมือ อุปกรณ์ ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพิ่มขึ้น เช่น รถดับเพลิง ทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ เรือ กู้ชีพ เลื่อยยนต์ เป็นต้น เพื่อความพร้อมในการช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดภัยขึ้นได้ทันทั่วถึง

3. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ควรมีการจัดอบรมเกี่ยวกับการรับมือกับสาธารณ ภัยชนิดต่างๆ ให้แก่ประชาชนทั่วไปในตำบลท่าเรือ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ในการเอาตัวรอด เมื่อเกิดภัยขึ้นได้

4. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ ควรเพิ่มบทบาทหน้าที่ในการทำงานช่วยเหลือ ประชาชนในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มากขึ้น เพื่อความไว้นือเชื่อใจของ ประชาชนในพื้นที่

ข้อเสนอแนะทางวิชาการ

1. เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับสาธารณภัยชนิดต่างๆ ประเทศไทย จะต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร งบประมาณและบูรณาการการดำเนินงานของ หน่วยงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้เพียงพอในแต่ละพื้นที่

2. ภาครัฐควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับสาธารณภัยชนิดต่างๆแก่ประชาชน เพื่อปลูก จิตสำนึกและสร้างความตระหนักถึงภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นได้จากสาธารณภัย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นที่จะศึกษาแนวทาง ปัญหาและอุปสรรค ในการป้องกัน สาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งผล การศึกษาเป็นเพียงข้อมูลส่วนหนึ่งที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ดังนั้น หากมีผู้ที่ศึกษาใน เรื่องที่ใกล้เคียงกับงานวิจัยชิ้นนี้ ในการศึกษาครั้งต่อไปควรที่จะศึกษา แนวทางในการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย ในรูปแบบของการเปรียบเทียบผลของแต่ละพื้นที่ และนำผลการศึกษา มาปรับใช้หรือบูรณาการแนวคิด และปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย. (2561). *แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดนครศรีธรรมราช*. ค้นเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2562, จาก https://drive.google.com/drive/folders/14h_IC7kD8BAk_xdJKhBoUovVn57Vzoxk
- กันต์ เอี่ยมอินทรา. (2559). *รายงานการค้นคว้าอิสระแผนรับมือภัยพิบัติเทศบาลนครเกาะสมุย*. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.
- ชนิษฐา พุกกะณานนท์. (2551). *แนวทางการบริหารจัดการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชูวงศ์ อุบลี. (2551). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการภัยพิบัติ*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทงศักดิ์ วิงวอน. (2551). *มาตรการการช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้งของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วันเพ็ญ นพไธสง. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย. (2562). *รายงานความเสียหายจากพายุโซนร้อนปาบึก*. ค้นเมื่อ 31 มกราคม 2562, จาก <https://www.oic.or.th/th/consumer/news/releases/89038>
- สุพจน์ ชูรัตน์. (2553). *รูปแบบการบริหารจัดการงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแล้งที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

